

మొల్ల రామాయణం-మానవతా విలువలు

DR.G JANSI VANI,
 Reader &HOD,
 Dept fo Telugu, B.C.A.S
 Bapatla, Guntur district

లోకానికి సరైన మార్గదర్శకం చేస్తూ ఆచంద్రార్థం నిలిచిపోగలిగిన యోగ్యత. అర్హత కలిగిన ఇతిహాసాలలో రామాయణం ఒకటి. రామాయణం లోని ప్రతి పాత్రలో మనం తెలుసుకోగలిగిన. ఆదర్శంగా కీసుకుని ఆచరించదగిన విలువలు అనేకం. రామాయణం లోని ధర్మం, నీతి, మానవ విలువలు ఈనాటికి ఆచరణీయాల్. భారతీయతకు పునాది రామాయణం. ఒక కొడుకంగా, ఒక రాజుగా, ఒక అన్నగా, ఒక తమ్ముడిగా, ఒక భర్తగా, ఒక భార్యగా ఎలా జీవించాలో రామాయణం తెలిపింది. అంతేకాదు ప్రజల ధర్మమేమిటి? పాలకుల ధర్మమేమిటి? అని బోధించింది. ఎలా జీవించాలో రాముడు నేర్పితే. ఎలా జీవించకూడదో రావణాసురుడు నేర్పాడు.

రాముడు నడిచిన మార్గమే రామాయణం. మానవుల మధ్య మెలగుతూ ఒక ఆదర్శప్రాయమైన. ఉత్తముడైన రాముడి పాత్ర ద్వారా మానవాళికి ఎన్నో విలువలను తెలియజేయడం జరిగింది. నానాటికి మానవ విలువలు వతనమవుతూ సమాజం ఎటుపోతుందో అర్థంకాని పరిస్థితుల్లో మనందరం ఒకసారి రామాయణం కాలు నాటికి వెళ్ళి అనాటి మానవ విలువలను స్మరించుకుంటే మనలో కొంత వరకైనా పరివర్తన కలుగకమానదు.

సంస్కృతంలో వాల్మీకి రాసిన రామాయణం ప్రపంచవ్యాప్తంగా అత్యధిక భాషల్లో అనువదించబడింది. తెలుగుభాషలోనూ రంగనాథ రామాయణం, భాస్కర రామాయణం, మొల్ల రామాయణం అంటూ చాలా రామాయణాలు రచించబడ్డాయి. ఇంత విశ్వ విఖ్యాతమైన రాయాయణాన్ని ఎందుకు చదవాలి? అయితోపిమ్మంది? అనే ప్రశ్న ఈ తరం వారికి కలుగవచ్చు. మానవ విలువలకు మూలధారమైన కుటుంబ వ్యవస్థ ఎలా ఉండాలి? రామాయణం వెబుతుంది. జాలి. దయ, ఆశీర్వాదాలను, కృతజ్ఞత, క్షమాగుణం, స్నేహ భావం మొలగు ఎన్నో విలువలు మనకు రామాయణంలో కనిపిస్తాయి.

కుటుంబ వ్యవస్థ: కుటుంబ వ్యవస్థలో తల్లిదండ్రులు, సోదరులు, భార్యభర్తలు మొలగు వారి మధ్య గల బంధాలు ఇమిడి ఉంటాయి. కుటుంబ వ్యవస్థ పటిష్ఠంగా ఉంటేనే సమాజం బాగుంటుంది. కన్న తల్లిదండ్రులైన కౌశల్య, దశరథుల వల్లేగ సవతి తల్లులైన సుమిత్ర, కైకేయి వల్ల కూడా ప్రేమాభిమానాలు కలవాడు రాముడు.

1. పితృభక్తి: పితృభక్తి పరిపాలనలో రాముడికి మించిన వారు మరొకరు ఉండరు. తాను అరణ్యవాసానికి వెళ్ళవలసిన విషయాన్ని కైకేయి ద్వారా తెలుసుకున్న రాముడు ఏమాత్రం వలించకుండా, బాధపడకుండా ఆ మాటలను శిరసానుహించాడు. తండ్రి వల్ల గౌరవం, భక్తి, వినయం, ప్రేమ కలిగిన రాముడిని నేటి యువత ఆదర్శంగా కీసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. దశరథుడే స్వయంగా తనను ఎదురించి పట్టాభిషేకం చేసుకోవని వెళ్ళినా ధర్మం తప్పని వాడు రాముడు.

2. సోదరప్రేమ: సోదర ప్రేమకు రామాయణంలో మూడు విభిన్నమైన ఉదాహరణలు కనిపిస్తాయి.

1. రాచులక్ష్మణులు 2. వాలిసుగ్రీవులు 3. రావణవిభీషణులు.
- ఒక తల్లికి పుట్టిన బిడ్డల మధ్యకూడా చూడలేనటువంటి అవ్యాజమైన ప్రేమ రామ లక్ష్మణ భరత శతృఘ్నుల మధ్య కనబడతూంది. రాముడు తనకు వనవాసం ప్రాప్తించినందుకు ఏమాత్రం నిరాశపడలేదు పైపెచ్చు భరతుడికి పట్టాభిషేకం జరగబోతుందని తెలిసి సంతోషించాడు. భరతుడు మాత్రం తక్కువ వాడా? తనకు ఆయాచితంగా లభించిన రాజు పదవిని త్యజింపబడింది. రాముని కొరకు దుఃఖిస్తాడు. సరాసరి అరణ్యవాసం చేస్తున్న రాముని యుద్ధకు వెళ్లి "రాజు లేకున్న చో మఱి రాష్ట్రమందు కార్యమెట్లొన" (అయోధ్య-39) అని తల్లడిల్లతూ అయోధ్యకు వచ్చి పట్టాభిషేకం కప్పని అభ్యర్థిస్తాడు. కాని రాముడు "నాకనికిందన పాదుకాయుగంబొనరగ నిచ్చి పొమ్మునమా నయికి రాజుగ బంచె సొంపుగ" (అయోధ్య-40), ఇలా ఇద్దరూ భోగ భాగ్యాలు గాని, రాజపదవిని గాని సోదర ప్రేమ ముందు అల్పంగా భావించారు.

ఇక రాచులక్ష్మణులు బంధం ఒక అత్య రెండు శరీరాలు అన్న చందంగా ఉంటుంది. రాముడి పట్టాభిషేకం అని తెలిసి ఎంత అనందిస్తాడో అది భగవంతుడని తెలిసి అంత విచారిస్తాడు లక్ష్మణుడు. రాముని సేవలో మునిగిన లక్ష్మణుడికి నిద్రాహారాలే కాదు భార్య

కూడా గుర్తుకు రాదు. రాముని తన అన్నగా అనడు కంటే శ్రీమన్నారాయణుడిగా భావించి సేవ చేసేవాడు. సీతా దేవిని తన తల్లిగా భావించి పూజించే వాడు. వనవాసానికి వెళుతున్న సమయంలో సుమిత్ర తన కుమారుడైన లక్ష్మణుడితో శ్రీరాముని దశరథుని గాను, సీతమ్మను తనను గాను భావించి తరించవని చెబుతుంది. అన్న వదినలను తల్లిదండ్రులుగా భావించే ఉత్తమ సంస్కారం అనాదిగా భారతీయ సంస్కృతిలో వేళ్ళానకుంది. రావణుడు సీతను అవహరించకు వెళుతున్నప్పుడు సీత జారవిడిచిన నగల మూలను సుగ్రీవుడు తెచ్చి ఒక్కొక్కటి కీసీ మాపుతుండగా రాముడు కన్నీటి వర్షంతువుతాడు. వాటిని గుర్తించవలసినదిగా లక్ష్మణుడిని కోరతాడు. కానీ లక్ష్మణుడు అవేమీ గుర్తించలేక పోతాడు ఒక్కకాలి అందెలు తప్ప నిత్యం సీతమ్మకు పాచాబివయనం చేయడం వలననే వాటివైనా గుర్తించ గలిగాడు. తల్లిలాంటిసీతమ్మను కూడా వినాదూ తలెక్కి చూడలేదంటే లక్ష్మణుడు ఎంతటి నిష్కారవిష్కారం అర్థమవుతుంది. వావి వరసలు వరచి. సభ్యతా సంస్కారాలు లేకుండా స్త్రీలను అపారమస్తకం చూసే ఈనాటి పురుషులు పాటించాల్సిన ముఖ్యనియమమిది. లక్ష్మణుడు ఇంతటి ఉన్నతుడు కాబట్టే "వచ్చే జన్మలో సీవు ఆగ్రజునిగా. నేను అనుజునిగా జన్మించి నిన్ను సేవించి నీ రుణం కీర్తుకుంటా" అని రాముడి స్వయంగా పలికాడట. అంతే కాదు

"సీవంటి తోడ(బుట్టవు)
 సీవంటి గుణోత్తముండు నిజమాహింపన్
 భూవలయమునంద్ర గలదే
 భాచింపగ సీవె తక్క (బాచన చరితా"
 (యుద్ధ-49)

అని యుద్ధ రంగంలో రావణునిచే గాయపడి మార్చిల్లిన లక్ష్మణుని చూచి రాముడు పదివరి విధాలు ధు:ఖిస్తాడు. మాయలేడి కోసం తాను వద్దన్నా వెళ్లినప్పుడు గాని. సీతమ్మ వారి కోసం రాముడు చికి పేర్చునున్నప్పుడు గాని. నిండు చూలాలైన సీతమ్మను అరణ్యంలో వదలి రమ్మని రాముడు కోరినప్పుడుగాని లక్ష్మణుడు ఎంతో అవేదనకు. దు:ఖానికి లోనైయ్యాడే గాని రాముడిని ఎదురించి ఒక్కమాటైనా అనలేదు ఇంతటి గాఢానబంధం కలిగిన సోదరులను ఇంకెక్కడా చూడలేము.

వాలిసుగ్రీవులు: వానర సోదరులైన వాలి సుగ్రీవులు చాలా బలసంపన్నులు. కానీ రాజ్యకాంక్ష వల్ల, భార్య వివేచకంగానూ సఖ్యత చెడింది. అఖరతి రాముడి సహాయంతో వాలిని హతమార్చడానికి కూడా సుగ్రీవుడు వెనకాడలేదు. రాజ్యకాంక్ష, తారపై కాంక్ష వీరి సోదర బంధానికి మచ్చగా విగోలి పోయింది.

రావణ విభీషణులు: రావణుడు, విభీషణుడు, కుంభకర్ణుడు రాక్షస జాతికి చెందిన సోదరులు. వీరిలో రావణుడు అధర్మానికి విభీషణుడు ధర్మానికి ప్రతీకగా నిలిచారు. కుంభకర్ణుడు రావణుడిని ఎదిరించే ధైర్యం చేయలేక తటస్థంగా వుండిపోయాడు. రావణుడిపై రాముడు యుద్ధానికి వస్తున్నాడని తెలిసి ఆ యుద్ధంలో రావణ సంహారం జరగకుండా అవదానికి తనవంతు ప్రయత్నంగా శరణు తప్ప వంరో మార్గం లేదని

"సీకు తమ్ముడ నౌటనే సీవు బ్రతుకు
 గౌఱకు(జెప్పిన సీకీంత కోపవేల
 వినము నాచూట సీత నర్పించి యతని
 శరణు వేడము వలదు నీ సాచూహమ్ము"
 (యుద్ధ-1-29)

అని హితబోధ చేస్తాడు. కానీ రావణుడు అహంకారంతో విభీషణుడిపై కత్తి దూయబోగా ప్రహాస్తుడు అడ్డుపడి

సీకీల యింత కోపము
 సీకు హితము (జెప్పుచున్న నీ తమ్ముని నీ
 వే కత్తివేసి చంపిన
 లోకాలు నిను మెత్తరయ్య లోకస్తత్యా

గణయముకంధైన మన విభీషణుడు లేని
 లంక యేటికి సైన్యంబులింక నేల
 వైభవం బేల యావీద బ్రాణవేల
 శాంతవవధారు దేవ నీ స్వాంతమందు

అంటూ రావణుడి కోపాన్ని శాంత పరుస్తాడు. కానీ దుర్మార్గుడు రావణుడు విభీషణుడి మాటల్లోని మంచిని గ్రహించక కోపాచేశాలతో అతడిని గెంటివేస్తాడు. చివరకు మూల్యం చెల్లించకున్నాడు.

రామాయణంలోని ఈ 3 వర్ణాల సోదరులను పరిశీలిస్తే కష్టసుఖాల్లో అన్నదమ్ములు ఒకరికొకరు అండగా ఉంటే ఎంతటి అసాధ్యమైన కార్యమైనా సాధించగలుగుతారు. తోబుట్టువులు పెడదారి పడుతున్నప్పుడు సరిదిద్దాలి. అలా సరిదిద్దే సోదరుల మాటలను పెడవెలిని పెడితే ఎంతటి శక్తివంతుడికైనా పతనం తప్పదు. ఏ సోదరుల మార్గంలో నడిస్తే మనకు సుఖసంతోషాలు. మనోస్థిర్యం. సమాజంలో గౌరవం, కీర్తి కలగుతాయో ప్రత్యేకంగా వెప్పనవసరంలేదు.

3. దాంపత్య బంధం: సీతారాములు అన్యోన్య దాంపత్యానికి నిదర్శనం. ఆదర్శం. సుఖదు:ఖాల్లో తోడు నీడగా నిలిచారు. వనవాసానికి బయలుదేరిన రాముడి అడుగులో సీత అడుగు వేసింది. ఎంత వారించినా సీత వినిపించుకోలేదు. అరణ్యాల్లో తనతోపోతు ఎన్ని కష్టాలనైనా ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధమైన సీతపై రాముడికి అంతలేని ప్రేమ కలిగింది. ఆమెను ఎంతో అవ్వరూపంగా చూసుకున్నాడు. అందకే సీత బంగారు లేడిని కొనినప్పుడు ఇదేదో మాయ అనే అనమానం వచ్చినా ఆమె కోరికను కాదనలేక పోయాడు. సీతను రావణుడు అపహరించాడనే విషయం తెలియక ఆ అరణ్యంలో పిచ్చినాడిలా సంపరిస్తూ చెట్టును, పుట్టను వక్షిని. వ్యూహాన్ని తన భార్య జూదను గూర్చి ప్రశ్నిస్తూ

“ సుదతి పొడకట్ట(గదెనాకు జూద వలయు (గన్నులకు (గాన (బడవేమి కమలనయన”
 (అరణ్య-54)

అని కన్నీరమున్నీరపుతూ మూర్ఖిల్లి పోతాడు. అటు సీతకూడా రాళ్లప వెరలో అనేక ఇదముల పాలుపుతూ భర్త వియోగానికి చింతిస్తూ ఉండేది. ఇలా సీతారాములద్దరు ఒకరికోసం మరొకరు నిద్రాహారాలు మాని పరితపించడం వారి దాంపత్య బంధానికి ప్రతీక. సీతమ్మ అశోకవనంలో జీర్ణవస్త్రంలో, ధైర్యంతో, వుట్టడు దు:ఖంతో కాలం వెళ్ళేస్తూన్న సమయంలో హానమతుడు ఆమె జూదను తెలుసుకొని వెళ్లి నీ పతి వల్ల త్వరలో నీ కష్టాలు తీరనున్నాయని ధైర్యం చెబుతాడు. హానమతుడిపై నమ్మకం కలిగిన సీత మనసు స్వాంతమయింది

“ రవికుల వార్ధ వంద్రుడగు రాముని సేవము చాలవింటి.....” (సుందర-110)

నని సంతసించి, దీవించి శ్రీరాముని పాదయుగము నా చిత్తముననుండి తొలగడని చెప్పమంటుంది. రావణుడు తనను వేదిస్తున్న విషయాన్ని కూడా విన్నవించ వలసినదిగా చెబుతుంది. అప్పుడా హానమతుడు 'తల్లీ నీవు నా వీపుపై కూర్చుండుము సూర్యోదయానికల్లా నిన్ను నీ ప్రాణనాధుని యెదులు ఉంచుతా' అని ప్రాధేయపడతాడు. " నీవంతటి ఘనదవే కానీ అలోచిస్తే రాముని కి కీర్తి రారు పైగా రావణుడి కన్నా రాముడే పెద్ద దొంగ" అని లోకులు అంటారంటూ కలక చెందుతుంది. తాను అవదనుండి గణ్ణెక్కడం కంటే భర్త వీరత్వానికి, కీర్తికి మచ్చ రాకూడదనే తలపు కలిగిన మహాకౌంట్ల సీత. రావణాసురినితో రాముని వరాక్రమం గూర్చి

నీ, ఈకటిముడికినై కురలు గూడని నాడె
 ఔదరక తాలుక(బీచ వణువే
 గాధేయుడొనరించు క్రతువును రక్షింప (ఔకంధ్రుడైత్యుం నుక్కణంవె
 నవనిపె విలసిలు నఖిల రాజన్ములు

వ్రేల(జూవగ లేనివిల్లు విఠిచె
 ఘోరాటమలలోన(గ్రమ్మరునమ్మడు
 ఖరదూషణాది రాక్షసుల(జంపె(

తే. బారరజమున నొకరాయి(బదతి(జేసె
 లీల మాయవ్యగంబును గూలనేసె
 రాజమాత్రుడె వేదినీరక్షకుండు
 రామభూపాలుడాది నారాయణుండు
 (సుందరా:64)

అంటూ కాటక. ఖరదూషణాది రాక్షసులను మాయ మృగమును చంపిన వైనము. రాముని పాదధూళి సోకి రాయి అహల్యక మారడం వంటి వహుశాలను వివరించి వచియు

అట్టి రాముని కీయది యనం నెంత
 లంక యన నెంత దనజుల పొక మెంత
 నీవనగ నెంత నీలావు చేవ ఎంత
 చెప్ప నేటికి నీవె చూచెదవు గాక
 (సుందర-65)

అంటూ చెప్పడంతో ఆమెకు తన భర్తపై ఉన్న నమ్మకం ఏపాటిదో స్పష్టమవుతుంది. అయితే ఈ నమ్మకం రాముడికి లేదా? సీతననుమానించడం పరిత్యజించడంఏమిటి అనే ప్రశ్న సహజంగా ఎవరికైనా కలుగుతుంది. కానీ ఈ విషయంలో రాముడు భర్తగా కాకుండా రాజుగా ఆలోచించి ప్రతిస్పందించాడనిపిస్తుంది. ప్రజా క్షేమమే రాజుయొక్క పరమాపధి కనుక ఈ నిర్ణయాన్ని దాంపత్య ధర్మం అనే కోణంలోకాక రాజధర్మం అనే కోణంలో తీసుకున్నట్లు కనిపిస్తుంది.

వినయ సంవన్ధత: రాముడు పెద్దల వట్ల, సహచరుల వట్ల వినయవిధేయతలతో ఉండేవాడు. తాను ఒక రాజు అనే అహంకారాన్ని ఎక్కడా ప్రదర్శించడు. దశరథుడు తన కుమారులకు వివాహం జరిపించి కోడళ్ళతో సహా అయోధ్యకు వస్తుండగా మార్గమధ్యలో పరశురాముడు ఎదురై తనతో ధ్వంస యుద్ధానికి ఆహ్వానించగా

“ బ్రాహ్మణుండ వందఱు బరహు పవిత్రుండ
 వదియు గాక భార్గవాన్యయుండ
 వైన నిన్ను (దొడరి యాహుస్థలమున
 జగడ మాడ నాకు (దగునే చెప్పుము ”
 (బాల-87)

అంటూ వినయంతో కూడిన ధైర్య సాహసాలను ప్రదర్శిస్తాడు. సీతాదేవి హనుమంతుడితో రాముని గూర్చి ప్రస్తావుస్తూ ‘నయవినయ గుణోద్ధాముడు రాముడు’ అని అంటుంది.

కృతజ్ఞత: రావణాసురుడు సీతనపహరించుకొని పోతున్న సమయంలో సీత అర్ధనాదాలు విని ఆమెను రక్షించే ప్రయత్నంలో రెక్కలు తెగి కొన ఊపిరితో జటాయువు కొట్టువిట్టలులాడుతుంది. సీతాన్వేషణలో ఉన్న రామునికి విషయాన్ని వివరించి తనవృ చాలిస్తుంది. ఆ జటాయువుకు “ భక్తి పూర్వకంబుగా ఆగ్నిసంస్కారాది విధులఁదీర్చి.....” (అరణ్య-70) తన కృతజ్ఞత ను చాటుకొని మహాసీయుడిగా నిలిచాడు రాముడు.

క్రమాగణన: ఎలాంటివారైనా క్రమించే విశాల వృద్ధయం కలవాడు రాముడు. తనకు రాజుగా వట్టాభిషేకం జరగకపోవడానికి కారణమైన దశరథుడిని వనవాసం చేయడానికి కారణమైన కైకేయిని వల్లెత్తు మాటకూడా అనని క్రమావంతుడు రాముడు. ఆ రాముడు సాక్షాత్తు నారాయణ స్వరూపుడు. సీత లక్ష్మీ స్వరూపురాలు. అటవంటి వారి వల్ల ధర్మం తప్పవద్దు. చేసిన తప్పును సరిదిద్దుకో శరణు కోరము

వంపవచ్చునట్టి శత్రువునైననూ
 శరణు చొచ్చునంత సదయముడగుచు
 నభయమిచ్చి కాచుడాకని వీరుడంట
 సీతనిచ్చి రాముఁడేరి బ్రతకు

అని విభీషణుడు రావణుడికి హితబోధ చేస్తాడు. తద్వారా తన భార్యనువహించిన నీమడిని కూడా క్రమించేంతటి గొప్ప మనసు కలవాడు రాముడని తెలుస్తుంది

విశ్రాంతి: తన పట్ల అదరాభిమానాలు కలిగిన వారితో ఎటువంటి భేషజాలు లేకుండా కులవృత్తులతో సంబంధం లేకుండా మైక్రి భావంతో మెలిగే ఉన్నతమ రాముడు. సుమంత్రుడు. గుహాడు. సుగ్రీవుడు. జటాయువు మొలగు వారు రాముని స్నేహ మాధుర్యాన్ని వదిలించిన వారు. సీతాస్వేషణ సమయంలో తనకు సహకరిస్తా నన్ను సుగ్రీవుణ్ణి విశ్రాంతిగా అంగీకరిస్తాడు రాముడు.వారి వలన తనకు జరిగిన నష్టాన్ని వివరించి తనకు సహాయం చేయవలసినదిగా సుగ్రీవుడు కోరినప్పుడు

“ వగనీ కెక్కడిదియను
 నగవర నగజేడి సుతుని నాయస్త్రమునన్
 దెగ నేయుడు నమ్ము మనుచు
 జగదీశుడు వలకనతడు సుతోషించెన్ ”
 (కీషింద-10)

అంటూ రాముడు సుగ్రీవుని వగను తన వగగా భావించి తీరుస్తానని. తనను నమ్ముమని అభయవివ్యధం అతడి విశ్రాంతికి నిదర్శనం. అదే విధంగా తన అశ్రయం కోరి వచ్చిన విభీషణుడిని కూడా విశ్రాంతిగా రాముడు స్వీకరిస్తాడు.

శరణాగత వాక్యల్యు: తన క్షేమం కోరి హితోక్తులు వదిలిన విభీషణుడిపై రాముడు అగ్రహించి అతడిని తప్పి తరిమేస్తాడు. అవమాన భారంతోనూ. దుఃఖభారంతోనూ రాముడి చెంతకు చేరి శరణు కోరతాడు విభీషణుడు. రాక్షసులు మాయావరాలు వారిని నమ్మారాదు. నీవాజ్ఞాపిస్తే ఇప్పుడే వారిని వధిస్తా అంటాడు సుగ్రీవుడు. కానీ రాముడు అందుకు సమ్మతించక “యితం దెవ్యం దైన నేమి శరణన్న రావణు ని తమ్మునినే కాదు రావణునైనను గాకెద. శరణుని వచ్చిన వాని ప్రాణములు గాఢాక్షు రాజులకు వరమధర్మంబు” (యుద్ధ-32) అని వదిలిన ధర్మమార్తి. ఆ మాటలు విని సంతోషంతో తన పాదాలపై వడిన విభీషణుడిని అలింగనము చేసుకుని “నేడు మొదలు నీవు మాకు హితంబు. బంధుండువు నయితివి గావున నిన్ను మా తమ్ములలో నొకనిగా జూచుకొనియెద” (యుద్ధ-32) నన్ను వాక్యల్యుమార్తి రాముడు.

ఔదార్యం: వాలివధానంతరం అతని మృతుడైన అంగదునికి రాజ్యాభిషేకం జరిపించుట. రావణ సంహారం జరిగిన తరువాత విభీషణుడి చేత రావణుడి అంత్యక్రియలు జరిపించి. విభీషణుడిని లంకాధిపతిగా వట్టాభిషేకం జరిపించుట మున్నగునవి రామునిలోని ఔదార్య గుణాన్ని చాటుతాయి.

పర శ్రీ వ్యామోహం: పర శ్రీ వ్యామోహంతో ఉచ్చ నీచాలు మరచి దేవతలాంటి సీతనువహించి లోకమంతా అనపిశ్చావకునే విధంగా దిగజారాడు రావణుడు. రాజ్యాన్ని ప్రాణాన్ని కోల్పోయాడు. హితము. సన్నిహితులు బోధనలన్నీ పెడచెవి నెట్టాడు. అఖరికి సీత కూడా

పతిదైవముగా నెప్పుడు
 మతి(దలమచునుండునట్టి మగవల(జటవన్

బ్రజిన గల యల్పీ సీతో
బ్రజి వచనము లాదకంటె(బావము గలదె
(సూదర-59)

వరదారాపేక్షకలుగు
పురుషుల కాయువు నశించ(బుణ్ణము సెడు స
త్పురుషుల దూషింపగ(దఱి
నరకంబన(బదువరనెడి న్యాయము వినవే
(సూదర-60)

వరస్త్రీలను కోరు పురుషుల అయిష్ట నశిస్తుందని హెచ్చరిస్తుంది. ఆ హెచ్చరికలను పెదవెవిన పెట్టి ఫలితం అనుభవించాడు రావణుడు. ఇలా వరస్త్రీ వ్యామోహం కలిగిన వారందరికీ చివరకు రావణుడికి వట్టి గతే పడుతుంది. సీతి మాలి అక్రమ సంబంధాలతో చక్క దారి వదుతున్న స్త్రీ పురుషులు అధికవపుతున్న నేటి సమాజం వక్రివ్రతా శిరోవణి యైన సీతను ఏకపక్షీ వ్రతుడైన రాముడిని ఆదర్శంగా తీసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ఎన్నో విలువలు కలిగిన రామాయణం ఎన్ని యుగాలు గడిచినా మామవారికి మార్గదర్శకంగా నిలుస్తుందనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు.

ఉపయోక్త గ్రంథాలు:

1. రామాయణం - అనుకూరి మొల్ల
2. రామాయణం పాత్రలు - షేక్ మౌలాళి
(ప్రథమ సంపుటం)